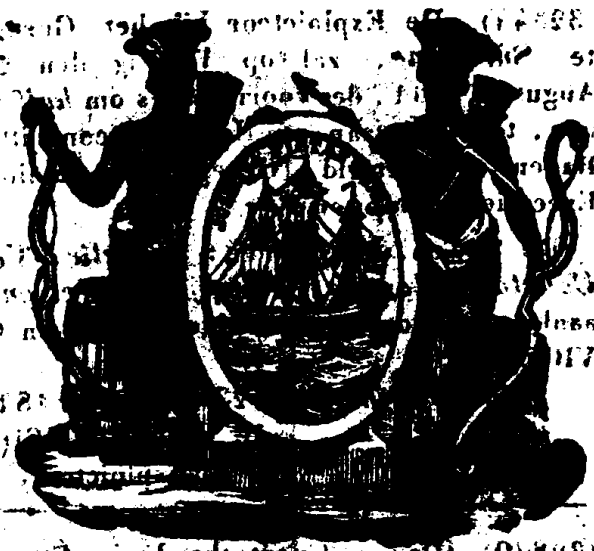

Surinaamsche Courant.

No. 68. — 1841. — 24ste AUGUSTUS. — DINGSDAG, den 31ste

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den* 21 *Augustus* 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 18 dezer maand, No. 1207 | 988, is tot *Vendumeester*, in plaats van wijlen S. F. FLU, benoemd en aangesteld: de Heer JEAN FRANÇOIS JAVEREIJ.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 23 *Augustus* 1841.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 20 dezer, No. 1209 | 990, tot wijziging van die van den 16den te voren, No. 979, de Heer D. A. C. FLU, onder special toezigt van het ingestelde CURATORS van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, belast geworden met de *liquidatie* der zaken van het Vendu-Kantoor van wijlen den Vendumeester S. F. FLU, met bepaling, dat de te dier zake af te geven *Quitantien*, door de benoemde CURATORS voorzien voor te zullen moeten getekend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

Hollandsche Berigten.

Amsterdam, 12 Junij.

In eene crimineel regtsgeding, medegedeeld in de *Gaz. des Trib.* van 8 Junij M., kwam het voornamelijk aan op de vraag, of zekere van valschheid beticht woorden waren geschreven door den deurwaarder Bouttier, of door den brigadier der gendarmerie Leprêtre. — De drie deskundigen, in de instructie benoemd, aarzelden niet *eenstemmig* te verklaren: dat noch Leprêtre de van valschheid betichte woorden had geschreven, en dat het voor hen duidelijk was dat dezelve, zoo wel als de handteekening, afkomstig waren van de hand van Bouttier. — Bouttier wordt naar de assises verwezen. De deskundigen volhardden bij hunne vroegere verklaring. Op verzoek echter van den beach die niet ophoudt van zijne onschuld te protesteren, worden er drie andere deskundigen benoemd, die *eenstemmig* verklaren: dat het onmogelijk is, dat Bouttier de van valschheid betichte regels heeft geschreven, en dat het voor hen duidelijk is, dat dezelve afkomstig zijn van de hand van Leprêtre. — Wien zou men nu gelooven? — Die vraag zou moeijelijk genoeg geweest zijn, had niet een der deskundigen den regter uit de verlegenheid geholpen door de volgende hoogst eenvoudige opmerking: »Bouttier schrijft zeer slecht, Leprêtre schrijft heel goed. Het is zeer eenvoudig daaraan, dat hij, die slecht schrijft, het schrift niet kan nabootsen van hem die beter schrijft, maar dat hij die beter schrijft, integendeel altijd kan nabootsen dat van hem die slechter schrijft. Derhalve kon Leprêtre wel nabootsen de hand van Bouttier, maar dat deze die van Leprêtre nabootste, was onmogelijk.« — De beschuldigde is vrijgesproken, maar geloof nu nog aan de letter-meet kunst! Het schijnt echter niet dat gezworenen zich gewaagd hebben aan een *persoonlijk onderzoek*, eene uitvinding, die wij meenen, in Frankrijk nog onbekend. En waarlijk de regter, die zich dat de proef *de arte* zoo schroomvallijk met hunne fraaije kunst kunnen dwalen, mag wel afgeschrikt worden om in persoon zulke gevaarlijke proeven te nemen.

— De verjaardag van het overlijden des vorigen Konings van Pruissen is te Berlijn door het Koninklijk geslacht godsdienstig gevierd. Hetzelfde heeft plaats gehad te Potsdam, alwaar gehouden godsdienstoefening, in zwart gewaad gekleed, bijwoonde, en legde daarna een bezoek bij de weduwe des overledenen Konings Mevrouw de prinses van Liegnitz, af. Deze Vorstin is thans naar Silesië vertrokken. Op genoemden dag zijn de wachtposten door het garnisoen zonder trommelslag en in stille tilte betrokken.

Mengelingen.

DE SNUIFDOOS
van den bloeddorstigen COUTHON.

In 1794, dat zijdelijk schrikkelijken gedachtenisse, hadden tien mannen, destijds allen in den wervelgloed der staatszaken gestort, maar vroeger makkers in vreugd en vrolijkheid, als eene vaste gewoonte gehouden, van tijd tot tijd ten huize van een hunner bijeen te komen, en daar het verschil van meening, het welk hen op het wereldtooneel verdeeld hield, voor eene wijl te vergeten.

Het was op zekeren winteravond, vrijwel omstreeks middernacht, terwijl een goed vuur en eene goede tafel over allen een in die tijden zoo zeldzaam geworden goede luim verspreidde, dat zij zich te verstaan van hunnen gastheer en vriend, een man zonder staatkundige partijschap, bij eede verbonden, om over twintig jaar tot een vriendschappelijk maal bijeen te komen, om het even wat de duistere toekomst die hen bedreigde inmiddels ook mogt hebben opgeleverd, en om het even welke scheuring en verdeeldheid de partijschap ook tusschen hen mogt doen ontstaan. De dood zelf zou ter naauwernood tot verschoning kunnen dienen, om niet aan de vriendenmaal te verschijnen. Hij of zij, die door onverwinbare redenen terughouden was worden, zou aan eenig bloedverwant of anderen gemagtigde de zorg opgedragen laten, om op den dag en aan het huis tot het houden van dit feest bepaald, eenen brief, de reden van het afwezend verblijf vermeldende, te doen besorgen. Hier nam men een vriendschapelijken afscheid, dronk, zeide zich onderling vaarwel en ging uiteen.

Onder deze vriend was Couthon, wiens ontzettende groote snuifdoos ten algemeenen voorwerp aanleiding aan den vriendenkring diende.

Een jaar later voegden reeds de tien vrienden zich uit de hoogte van het spreekgestoelte der *Jacobijnen*, der *Feuillans*, en der *Convents*, waar zoolmige hunner kortstondige rollen speelden, de scheldnamen toe van *Girondisten*, *Dantonisten*, *Terroristen* en *Aanhangers van den vreemdeling*. De bloeddorstige Couthon ontzag niemand. Hij scheen zijne beschuldigingen uit zijne onmetelijke snuifdoos te putten, om daarna vonnissen des doods of der deportatie te nieuwen.

De tien gemeenzaamen hadden, zoo als het zich ten minste laat veronderstellen, opgehouden elkander te ontmoeten onder het gastvrij dak van den gezamenlijken vriend, aan wiens droevig sterflot onder de guillotine allen, die een moordenaar de ander minder, het zijne handen toegebragt.

De partij van de *Gironde* viel onder de bijl; de partij van *Danton* onderging hetzelfde lot en de partij van *Robespierre* gevoelde mede hare scherpte.

De afspraak der tien vrienden had veel bij al die regterlijke moorden te lijden. Waren waren zij, die zich onderling bij eede verbonden hadden? Wie was er van hen gewaarborgd? Couthon, de meest berugte onder hen, door zijne koele wreedheid, zou ongetwijfeld in gevaren moeten blijven, op de afgesprokene bijeenkomst te verschijnen; zijne broeders, die met hen, die op het schavot geraakten, zij togen dezelfde zaak voor, verschoning was niets in revolutietijden.

Het tijdvak verscheen voorbij, de republiek zag haar geslacht onder het uitwaaijend bewind verdwijnen, dat bewind deste dieper op in het graf, naarmate het langer duurde, totdat het keizerrijk verrees.

Het jaar 1811 was daar, de twintig jaren waren verloopen, en de dag tot de wederbijeenkomst der tien vrienden bepaald, was aangebroken. De zoon van den gastheer, bij welken de tien vrienden plagten bijeen te komen, zich herinnerende, dat zijn geguillotineerde vader hem meer dan eens, tijdens het wonderen van het schrikbewind, de gemaakte afspraak had verhaald, kreeg den inval om op den bepaalden avond het souper voor de gasten, die zijn vader gehoopt had op dien tijd bij zich te zullen ontvangen, te doen gereed maken; en tot middernacht te wachten op het negental, van welker sterven hem nimmer berigt geworden was.

Hij liet de waslichten aansteken, liet kaatjes met de namen op de servietten leggen en plaatste zich, tot het afwachten zijner gasten, bijna even gelijk Don Juan, tot het afwachten van zijnen doodenkommandeur. Ten half twaalf ure had hij reeds negen met zwart gezegelde brieven ontvangen. Allen waren die onder het schriftbewind gevallen. Maar kleinslag twaalf ure ontving hij den tienden brief, welken de schim overbodig beschouwd had, hunne namen, die elke bevatte het door ganseh Frankrijk bekende doodsberigt van den berugten Couthon; maar met dien brief werd tevens ontvangen eene

ontsettend groote snuifdoos, het was die, welke Couthon bij sich had op den avond toen de vrienden-drinkpraat werd gemaakt, die hem nimmer verliet en die hem tot op het schavot had vergezeld.

Zij was nog vol snuif.

Met plegtigheid werd zij door den zoon van den gastheer der tien genoodigden op de tafel nedergelegd en verbleef zij aldaar tot [illegible]

Dit was, na twintig jaren tijds, al wat er overig bleef van zoo vele jeugdige vrienden die het heil huns vaderlands in bloed willende vestigen, beurteling ten offer aan dit hun eigen stelsel gevallen waren.

Schuttersraad te Parijs.

Een uittreksel van de jongens Graaf van Parijs.

De Voorzitter. Mijnheer Adam, verontschuldigt gij uwe wachten waar te nemen?

Adam. Mijne schuld is het niet.

De Voorzitter. Wiens schuld dan?

Adam. Die van den Graaf van Parijs. (Algemeen gelach.)

De Voorzitter. Hoe dat?

Adam. Dat is zeer eenvoudig: mannen dat bij een riet vergaar doonen. Ik zal meldig geer dienst doen, voor dat die plegtigheid voorbij is.

De Voorzitter. Dat is een vreemde inval; zeg ons in minste waarom.

Adam. Niets is gemakkelijker. Ter gelegenheid van den doop zal er zeer algemeene amnestie verleend worden; nam ik nu mijne wachten waar, zoo zou ik geen gebruik van die goedertierenheid kunnen maken, en hierop ben ik zeer gesteld. Ik wil veel, oneindig veel verpligting aan dat jongske hebben. (Herhaald gelach.)

De Voorzitter. Zietdaar eene zonderlinge reden van verschooning.

Adam. Zonderling, wel dat mogt gij zelf wezen. Nu nog fraaijer! Ik zou gaarne gebruik mogen maken van de goedertierenheid van mijnen Vorst. Staat, straks (geeft charter, bestaat er dan niet meer? (Algemeen gelach.) — Kom aan mijne heeren dat is allerliefst! Mijne gebiedende — uwe Dames.

De gansche krijgsraad deelt in de algemeene vrolijkheid, maar haat zich Adam, die zonder de uitspraak af te wachten de zaal verlaat, voor dat de amnestie in werking komt, tot zwaar opsluitingsgevangenis te condemneren.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Nd. Am. Brik Adriatic, Kapt. J. Rowe, naar Gloucester, ladingsoort Matassie en [illegible] Indigo.

Den 20sten, de Nd. Am. Brik Atlantic, Kapt. J. Waite, naar Portland, lading [illegible] Matassie.

(In het Neder district Nickerie.)

Den 23sten Julij, de Nd. Am. Brik Margareth Ann, Kapt. C. Dudley, naar New-York, lading 169 vaten Matassie.

Den 30sten, het Schip Amphitrite, Kapt. F. H. Popken, naar Rotterdam, lading: 110 vaten Suiker en 6 balen schoone Katoen.

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag den 27sten dezer des morgens ten negen ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. REIJSER voor afbraak, doen verkoopen:

Eenige GEBOUWEN staande op de plaats van het voormalige lokaal der Controle van Financien aan de *Oude Oeconietuin*, op de kondities welke bij gezegde Vendumeester ter inzage liggen.

Paramaribo, den 23 Augustus 1841.

De Administrateur voornoemd,

G. L. REHS.

(32844) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 27sten Augustus 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten verzoeke van Heeren Committeerde Raden van Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven genaamd: *Juliette*, *Venus*, *Calista*, *Martha*, *Phoebe*, *Antonella*, aanhangende de Boedel wijlen den Heer C. R. VHEE.

Paramaribo, den 23 Augustus 1841.

R. GOLLEBEEKDE,
Exploiteur.

(32830) De ondergeteekenden, Executeurs van wijlen den WelEd. Gestr. Heer Mr. J. F. J. BRUNINGS, roepen bij deszen op, een ieder, die enige vorderingen ten laste van gemelden Boedel mogen hebben, om hunne Rekeningen in *blanco* in te zenden, alsmede diegene, welke aan dezelve verschuldigd zijn, betaling te presteren bij den Heer Executeur ondergeteekende.

Zullende op Woensdag en Donderdag den 8sten en 9den September e.k., in het Huis aan de Gracestraat, laatst bewoond geweest door Dr. GROSSBEEK, behoorende den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, worden openbaar verkocht:

Eenige *NALATENSCHAP*, bestaande in Wiskundeschoone MEUBELEN, GOUD- ZILVER- en CRISTALWERK, een COLLECTIE NATURALIEN, REGTSGELEERDE- en andere WERKEN, volgens specifieke Lijst, een partijtje EXQUISE PRIOSE- en RHIJNWIJNEN.

Alsmede:

De Slavin genaamd *Eva* met haren Zoon *Hendrik*.

Verders om voor rekening van den Kooper, van het Comité genaamd *Buitenzorg*, te worden afgehaald en alsdan te bezigtigen:

Een partij OUDE STEENEN, vaten HALK, een CEMENT, een WATERVAT en partij ZAND, Halk en wat verder ten voorschijn zal gebragt.

Kunnende de *GOEDEREN twee* dagen voor den verkoop-dag bezigtigd worden ten dienste voormeld.

En over *zes* weken, dag en datum nader te benalen: de aan dezen Boedel aankomende en laatstelijk op *nieuw getimmerd en vergroote* Comité genaamd *BUITENZORG*; waarvan de bewijzen van eigendom en veil-condities ten tijde ter *visie* zullen liggen, den huize van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo, *den* 23 *Augustus* 1841.

J. C. HARTMAN.
J. C. W. BRUNINGS.

Vendu:

HEDEN NADEMIDDAG om 4 uren, ten huize van den Heer J. J. ENGELBRECHT, van *BOKKEN* en eenige andere *GOEDEREN*. (32910)

Paramaribo, *den* 24 *Augustus* 1841.

(32865) De ondergeteekende heeft tot zijnen *generalen* Gemagtigde aangesteld den WelEdelen Heer J. O. N. ENGELBRECHT.

Paramaribo, *den* 20 *Augustus* 1841.

F. MAZEH.

Verloren:

(32904) Gisteren avond ontstreeks *acht* uren, van de *Maagdenstraat* langs het *Kerkplein* en de *Heerenstraat* tot voor het Gouvernement, een *GOUDEN CACHET*; — de eerlijke Vinder wordt verzocht hetzelve ter dezer Drukkerij te willen besorgen, zullende daarvoor *genoegen* bekomd worden.

Paramaribo, *den* 23 *Augustus* 1841.

Weggedreven:

In den nacht tusschen den 20sten en 21sten Augustus, een *ongeboeid Locusthouten CORJAAL*, lang 40 voeten, aankomende en gemerkt: C. T. CAPADOCE; — die hetzelve opvangt en bij de Eigenaresse terug bezorgd, kan vrijelijk [illegible] Woning staat malen. (32828)

L. D. J. van Bommel

heeft ontvangen per het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. WILDSCHUT:

NIEUWE AARDAPPELEN halve en kwart [illegible] Pekels [illegible] vleesch, Hammen, Worst, Saucijsen, Armenade, Ruitjes en gesneden Ham [illegible], halve en kwart ankers Zuurkool, Saucijs de Boulogne, Augurkjes in Stoopen.

Nog Verwachtingen:

ROODE WIJN in oxhoofden, CHAMPAGNE MOUSSEUX 1e soorte, HOCHHEIMER, DOMDECHANEI 1831 en ordinaire RHIJN WIJNEN in kisten, [illegible] JENEVER in dubbelde kelders, *extra* Cognac, Seltzerwater, enz.

Wit ZEILDOEK, KATOEN- en KOFFIZAKKENDOEK, GLAZEN RUITEN in alle grootens, 20 à 25 voets GREENE LATTEN, PANTIGGELS, HAVER in 3 Zaksvaten. (32909)

H. DEGENHARD

heeft ontvangen per Kapt. L. WILDSCHUT:

NIEUWE AARDAPPELEN, *VERSCHE PROVISIEN*, *Extra ROODE WIJN*, *PRINCESSE BIER* in heele en halve vaten, *JENEVER* en meer andere GOEDEREN. (32911)

Nieuwe AARDAPPELEN, Verscheë PROVISIEN en andere GOEDEREN;

te bekomen bij (32908)

J. G. KRAMER.

Paramaribo, den 19 *Augustus* 1841.

(32907) Kapitein J. J. KIERS, voerende het Brikschip *Triton*, zal tot den *acht en twintigsten* dezer, lading innemen, terwijl deszelfs Bievenzak zal worden gesloten op MAANDAG den 30sten dezer des namiddags ten vier ure.

Paramaribo, den 22 *Augustus* 1841.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Schoner Kofschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reels.

Het gekoperd Schoonerschip de Zeehond, Kapt. F. J. Kamp. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 28 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit 27 Augustus.

Het Schoner Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Nederlandsch gekoperd Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 30 dezer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boot. — Adres bij Gebroeders Reijne. Sluit 28 dezer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit medio September.

Het Nederlandsch Kofschip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijne.

Ter Drukkerij van Fuchs & Cassere.